

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από το Πρακτικό 8/28.03.2022 συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου
Αριθμός Απόφασης 87/2022

Θέμα 2ο Η.Δ. «Ανάκληση αποφάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου σε συμμόρφωση της υπ' αριθμ. 1111/2010 απόφασης του Β' Τμήματος του ΣτΕ και λοιπών αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου, σχετικά με τη διαγραφή τελών κοινοχρήστου χώρου σε λαϊκές αγορές για τα έτη 2000 έως 2009»

Στην Κόρινθο και στο Δημοτικό Κατάστημα, σήμερα την 28^η του μηνός **Μαρτίου** του έτους **2022**, ημέρα της εβδομάδος **Δευτέρα και ώρα 18:00** συνήλθε το Δημοτικό Συμβούλιο Κορινθίων, σε τακτική συνεδρίαση, **μέσω τηλεδιάσκεψης**, σύμφωνα με το άρθρο 67 του Ν. 3852/2010, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, τις διατάξεις του άρθρου 10 της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) «Κατεπείγοντα μέτρα αντιμετώπισης των αρνητικών συνεπειών της εμφάνισης του κορωνοϊού Covid-19 και της ανάγκης περιορισμού της διάδοσής τους» (Α' 55/11-03-2020), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 4682/2020 (Α' 76), τις εγκυκλίους 426/77233/13.11.2020, την ΔΙΔΑΔ.Φ.69/202. οικ. 2684/21-02-2022 «Μέτρα και ρυθμίσεις στο πλαίσιο της ανάγκης περιορισμού της διασποράς του κορωνοϊού (εγκύκλιο 75^η) και την 643/69472/24-9-2021 του Υπουργείου Εσωτερικών και την αριθμ. Δ1αΓ.Π.οικ.16506/18-03-2022 (ΦΕΚ 1302 Β') ΚΥΑ «Έκτακτα μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού COVID-19 στο σύνολο της Επικράτειας για το διάστημα από τη **Δευτέρα 21 Μαρτίου 2022 και ώρα 6:00 έως και τη Δευτέρα 28 Μαρτίου 2022 και ώρα 6:00**», ύστερα από την υπ' αριθμ. **8514/24-03-2022** πρόσκληση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Αντωνίου Κυριαζή, που επιδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4555/2018, άρθρο 74 § 1 σε κάθε έναν των Συμβούλων χωριστά, καθώς και στο Δήμαρχο Βασίλειο Νανόπουλο, ο οποίος συμμετείχε.

Διαπιστώθηκε κατά την έναρξη της συνεδρίασης ότι υπήρχε νόμιμη απαρτία, γιατί σε σύνολο τριάντα τριών (33) Μελών συμμετείχαν στην τηλεδιάσκεψη είκοσι ένα (21) Μέλη, δηλαδή:

ΠΑΡΟΝΤΑ

1. Κυριαζής Αντώνιος –Πρόεδρος
2. Ζαχαριάς Σπυρίδων
3. Κόλλια Κωνσταντίνα
4. Κουτσογκίλας Θεμιστοκλής
5. Μπίτζιος Δημήτριος
6. Καρσιώτης Παναγιώτης
7. Παπαδημητρίου Σωτήριος
8. Καρασάββας Ιωάννης
9. Πνευματικός Αλέξανδρος
10. Λύτρα-Ανδρουτσοπούλου Κωνσταντίνα
11. Πλατής Σπυρίδων
12. Ταγαράς Βασίλειος
13. Ζώγκος Ανδρέας
14. Ραντίτσα -Βασιλάκου Μαρίνα
15. Σταυρέλης Νικόλαος
16. Κεφάλας Σταύρος
17. Πιέτρης Γεώργιος
18. Κορδώσης Χρήστος
19. Πιέτρης Τιμολέων
20. Ξύδη Μιχαλίτσα
21. Γκερζελής Ιωάννης

ΑΠΟΝΤΑ

1. Πούρος Γεώργιος, συνδέθηκε στο τέλος του ΕΗΔΘ
2. Μελέτης Χρήστος
3. Μπουρσέ Ηλίας
4. Λαμπρινός Παναγιώτης
5. Κονδύλης Μαρίνος,
6. Στριμενοπούλου Γεωργία
7. Μουρούτσος Γεώργιος
8. Δόντης Μιχαήλ
9. Καλλίρης Πελοπίδας
10. Παπαϊωάννου Ευάγγελος
11. Μανωλάκης Δημήτριος
12. Τζέκου Παρασκευή

Οι Πρόεδροι των Δημοτικών Κοινοτήτων κλήθηκαν νόμιμα και συνδέθηκαν ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Άσσου κ. Ναπολέων Γιαννακουλόπουλος και ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Λεχαίου κ. Ανδρέας Πούλος. Στη συνεδρίαση παρευρίσκεται και η δημοτική υπάλληλος Δελη Ευτυχία για τη τήρηση των πρακτικών.

Ο Πρόεδρος αφού διαπίστωσε απαρτία, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και για το ανωτέρω 2^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης **«Ανάκληση αποφάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου σε συμμόρφωση της υπ' αριθμ. 1111/2010 απόφασης του Β' Τμήματος του ΣτΕ και λοιπών αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου, σχετικά με τη διαγραφή τελών κοινοχρήστου χώρου σε λαϊκές αγορές για τα έτη 2000 έως 2009»** έθεσε υπόψη του Σώματος την με αριθμ. πρωτ. 31377/22-10-2021 εισήγηση της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών, της οποίας το περιεχόμενο επακριβώς έχει ως εξής:

<< Θέμα: Αποστολή φακέλου περί του ζητήματος καταβολής τελών κοινοχρήστων χώρων λαϊκής αγοράς επαγγελματιών πωλητών περιόδου 2000-2008.

Σας αποστέλλουμε τα κάτωθι στοιχεία:

1. Τις αποφάσεις Δημοτικού Συμβουλίου με αρ. 442/1999, 416/2001, 409/2002, 432/2003, 329/2004, 419/2005, 33/2007, 410/2007.
2. Τις αποφάσεις 2534/2004 και Α 1111/2010 του Συμβουλίου της Επικρατείας.
3. Το υπ' αρ. πρωτ. 16739/14.05.2018 έγγραφο της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών περί υποβολής ερωτημάτων προς την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πε/σου, Δυτ. Ελλάδος και Ιονίου, Δ/ση Δ/ση, Τμήμα Δ/κού – Οικ/κού Ν. Κορινθίας, προκειμένου να σταλεί αρμοδίως στο Υπουργείο Εσωτερικών.
4. Την απάντηση με αρ. πρωτ. 35824/12.05.2021 του Υπουργείου Εσωτερικών επί του ανωτέρω εγγράφου.
5. Το υπ' αρ. πρωτ. 7784/24.03.2021 αίτημα του προέδρου του Σωματείου πωλητών βιομηχανικών προϊόντων.
6. Το υπ' αρ. 9398/12.04.2021 αίτημα ορισμού δικηγόρου προς την Οικονομική Επιτροπή.
7. Την απόφαση με αριθμ. 33/367/2021 της Οικονομικής Επιτροπής με την οποία ορίστηκε ο κος Παναγιώτου Γεώργιος δικηγόρος για παροχή γνωμοδότησης.
8. Την υπ' αριθμ. 27822/27-09-2021 γνωμοδότηση του δικηγόρου κος Παναγιώτου Γεωργίου.
9. Τις διατάξεις της περ. δ' άρθρου 174 Ν. 3463/2006 όπως τροποποιήθηκε από τον Ν. 4623/19 ...α) με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου κάθε είδους χρέη προς τους Δήμους και τις Κοινότητες διαγράφονται ολόκληρα ή εν μέρει: όταν η εγγραφή στους οριστικούς βεβαιωτικούς καταλόγους δημοτικών ή κοινοτικών φόρων, τελών, δικαιωμάτων και εισφορών έγινε κατά τρόπο προφανώς λανθασμένο ως προς τη φορολογητέα ύλη & β) από 09.08.2019 (ημερ. έναρξης ισχύος Ν. 4623/19) η διαγραφή των χρεών γίνεται με απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 του Ν. 4623/2019.
10. Τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 2690/1999.
11. Τις διατάξεις του άρθρου 72 του ν. 3852/2010 ως ισχύει σήμερα.
12. Πίνακα οφειλετών με το σύνολο των οφειλών (άνευ προσauξήσεων) προερχόμενα από τέλη κατάληψης κοινοχρήστου χώρου για την λαϊκή αγορά στο κέντρο της πόλης της Κορίνθου και Συνοικισμού για τα έτη από 2000 έως και το 2008.
13. Πίνακα με αποφάσεις Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου.

Σύντομο ιστορικό:

Ο Δήμος Κορινθίων με τις ανωτέρω αποφάσεις του επέβαλλε τέλη κατάληψης κοινοχρήστου χώρου για τους επαγγελματίες πωλητές λαϊκής αγοράς στο κέντρο της πόλης της Κορίνθου κα του Συνοικισμού για τα έτη από το 2000 έως και το 2008.

Με την απόφαση Α1111/2010 το Συμβούλιο της Επικρατείας έκανε δεκτή την προσφυγή και ακύρωσε την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου με αριθμό 419/2005, κατά το μέρος που καθορίστηκε το τέλος κοινοχρήστων χώρων σε βάρος των εμπορών βιομηχανικών προϊόντων στις λαϊκές αγορές του Δήμου Κορινθίων, με την αιτιολογία ότι το τέλος καθορίζεται κανονιστικώς με υπουργική απόφαση και δεν παρέχεται αποφασιστική αρμοδιότητα στους Δήμους στα όρια των οποίων λειτουργούν λαϊκές αγορές.

Επίσης πολλοί οφειλέτες προσέφυγαν παράλληλα και στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Κορίνθου για τον ίδιο λόγο και για τα λοιπά έτη και κάποιες προσφυγές έχουν γίνει δεκτές, ενώ άλλες έχουν απορριφθεί.

Η Οικονομική Υπηρεσία με το υπ' αρ. 16739/14.05.2018 έγγραφο προς την Αποκεντρωμένη Δ/ση ζήτησε, ελλείψει νομικής υπηρεσίας, τη συνδρομή του Υπουργείου Εσωτερικών με την υποβολή συγκεκριμένων ερωτημάτων για νομικά ζητήματα που ανέκυψαν μετά την απόφαση Α1111/2010 του Συμβουλίου της Επικρατείας. Στη συνέχεια και καθώς δεν είχε μέχρι τότε ληφθεί σχετική απάντηση από το ΥΠ.ΕΣ., ζητήθηκε ο ορισμός δικηγόρου για παροχή γνωμοδότησης. Η γνωμοδότηση του δικηγόρου με αριθμό πρωτ. 27822/27-9-2021 έχει ως εξής:

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ**ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ**

Σχετ: 367/2021 Απόφαση Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Κορινθίων.

Σε εκτέλεση της ανωτέρω απόφασής σας, λεκτέα τα εξής:

Α. Το **τέλος χρήσης κοινόχρηστων** χώρων ρυθμίζεται από το άρθρο 13 του ΒΔ της 24/9-20/10/58, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν.1080/80 και τροποποιήθηκε με μεταγενέστερες διατάξεις. Πρόκειται για τέλος ανταποδοτικού χαρακτήρα, με την έννοια ότι είναι ανάλογο του οφέλους που αποκομίζει ο φορολογούμενος από τη χρήση του παραχωρούμενου χώρου (ΣτΕ 140/89 ΔιΔικ 1990 σελ. 1228, ΤρΔΠρΒόλου 506/1998 σιΔΙΚ 1999 ΣΕΛ. 509). Το τέλος χρήσης κοινόχρηστων χώρων ανήκει στην κατηγορία των Γενικών ή Ανειδίκευτων Εσόδων (Εγκ. Υπ. Εσωτ. 31727/13-4-1978).

Κοινόχρηστα είναι τα πράγματα, τα οποία σύμφωνα με τον νόμο ή τη βούληση του ιδιοκτήτη τους προορίζονται για κοινή χρήση. Η καταβολή τέλους χρήσης δεν αντιτίθεται στην έννοια του κοινόχρηστου πράγματος. Στο άρθρο 967 του Αστικού Κώδικα ένα από τα πράγματα που απαριθμούνται ως κοινόχρηστα είναι οι δρόμοι και τα πεζοδρόμια (ΕιρΘες 739/93 Αρμεν 1994 σελ. 1037). Η κυριότητα των κοινόχρηστων πραγμάτων ανήκει κατ' αρχήν στο δήμο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκονται. Ειδικοί όμως νόμοι απονέμουν την κυριότητα ορισμένων κοινόχρηστων πραγμάτων στο δημόσιο ή σε άλλα πρόσωπο (άρθρο 968 ΑΚ). Στο άρθρο 970 του Αστικού Κώδικα ορίζεται ότι «σε κοινόχρηστα πράγματα μπορούν να αποκτηθούν με παραχώρηση της αρχής κατά τους όρους του νόμου ιδιαίτερα δικαιώματα, εφόσον με τα δικαιώματα αυτά εξυπηρετείται ή δεν αναιρείται η κοινή χρήση». Κατά τη νομολογία, για την επιβολή του τέλους δεν αρκεί να προβλέπεται ο χώρος ως κοινόχρηστος από το σχέδιο πόλης, αλλά απαιτείται επί πλέον να έχει τεθεί πράγματι στην κοινή χρήση και να ανήκει κατά κυριότητα στο δήμο (ΣτΕ 2631/96, ΣτΕ 415/86 ΕΤΑ 1988 σελ. 509, ΣτΕ 728-734/1985 ΝοοΒ 36 σελ. 198, ΣτΕ 416/1986 ΝοΒ 37 σελ. 162). Τα τμήματα των κοινόχρηστων χώρων, των οποίων επιτρέπεται η παραχώρηση της χρήσης, καθορίζονται με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου. Σε δήμους με πληθυσμό πάνω από δέκα χιλιάδες (10.000) κατοίκους η απόφαση του συμβουλίου τοιχοκολλάται στο δημοτικό κατάστημα και δημοσιεύεται σε μία ή δύο εφημερίδες της πόλης ή του νομού. Η απόφαση του συμβουλίου δεν χρειάζεται να είναι αιτιολογημένη, δεν χρειάζεται δηλαδή να προσδιορίσει τους λόγους βάσει των οποίων επιλέγονται οι προς παραχώρηση χώροι (ΣτΕ 789/1991 ΕλλΔνη 33 σελ. 217).

Β. Ειδική περίπτωση χρήσης κοινόχρηστων χώρων προβλέπει ο νόμος 4264/2014 για την άσκηση εμπορικών δραστηριοτήτων εκτός καταστήματος. Το **υπαίθριο στάσιμο εμπόριο** διεξάγεται, μεταξύ άλλων, σε δημοτικούς κοινόχρηστους ή μη χώρους, οι οποίοι καθορίζονται σε κάθε δήμο με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, η οποία εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της επιτροπής ποιότητας ζωής και γνώμη του συμβουλίου της δημοτικής ή τοπικής κοινότητας ή του εκπροσώπου της τοπικής κοινότητας (άρθρα 26 παρ. 3 και 27 Ν.4264/2014, άρθρα 83 και 84 Ν.3852/2010). Για την άσκηση του υπαίθριου στάσιμου εμπορίου χορηγείται ειδική άδεια από το δήμο, στην οποία αναγράφεται –εκτός των άλλων- ο συγκεκριμένος χώρος άσκησης της δραστηριότητας και η έκταση του (άρθρο 23 παρ. 1 περίπτ. στ' Ν.4264/2014). Όσοι ασκούν υπαίθρια εμπορική δραστηριότητα σε κοινόχρηστο δημοτικό χώρο, υποχρεούνται να καταβάλλουν κάθε χρόνο στο δήμο ανάλογο τέλος για τη χρήση του χώρου αυτού.

Το **τέλος χρήσης κοινόχρηστων χώρων** καθορίζεται με κανονιστική απόφαση του δημοτικού συμβουλίου (άρθρο 13 παρ. 3 ΒΔ 24/9-20/10/1958, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν. 1080/80 και

τροποποιήθηκε από το άρθρο 16 του Ν.3254/2004 και το άρθρο 50 του Ν.4257/2014), η οποία εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της οικονομικής επιτροπής βάσει του άρθρου 72 παρ. 1 ζ του Ν.3852/2010 (Εγγρ. Υπ. Εσωτ. 7661/9-5-2012) και δημοσιεύεται κατά τον τρόπο που ορίζει το άρθρο 66 του ΒΔ 24/9-20/10/1958 (ΣΤΕ 191/1992 ΔιΔικ 1993 σελ. 493, ΣΤΕ 24/1988 ΔιΔικ 1989 σελ. 734), δηλαδή στην είσοδο του δημοτικού καταστήματος και περιληπτικά σε μία από τις εκδιδόμενες στο δήμο ημερήσιες εφημερίδες και, εάν δεν υπάρχει εφημερίδα, στην είσοδο των εκκλησιών του δήμου και των συνοικισμών του. Από 15/3/2011 η απόφαση δημοσιεύεται υποχρεωτικά και στο διαδίκτυο (άρθρα 2 και 10 Ν. 3861/2010). Εφόσον έχει γίνει τοιχοκόλληση ολόκληρου του κειμένου της απόφασης του δημοτικού συμβουλίου στο δημοτικό κατάστημα, η παράλειψη των πρόσθετων διατυπώσεων δημοσιότητας που προβλέπει το άρθρο 66 του ΒΔ 24/9-20/10/1958 (δημοσίευση σε εφημερίδα, τοιχοκόλληση στις εκκλησίες) δεν επηρεάζει το κύρος της απόφασης (ΣΤΕ 1606/2005 ΔιΔικ 2007 σελ. 28, ΣΤΕ 1715/2005 ΔιΔικ 2007 σελ. 131, ΣΤΕ 50/2002 ΔιΔικ 2003 σελ. 927, ΣΤΕ 1742/2004 ΔιΔικ 2006 σελ. 396, ΣΤΕ 4/2003 ΔιΔικ 2005 σελ. 1198, ΣΤΕ 1032/2000 ΔιΔικ 2001 σελ.48, ΣΤΕ 191/1992 ΔιΔικ 1993 σελ. 492). Η απόφαση αυτή –όπως και η απόφαση του συμβουλίου για τον καθορισμό των κοινόχρηστων χώρων, των οποίων επιτρέπεται η παραχώρηση της χρήσης- οποτεδήποτε και αν εκδίδεται ισχύει από της εκδόσεως της και δεν μπορεί να έχει αναδρομική εφαρμογή (ΣΤΕ 3269/85 ΝοΒ 1988 σελ. 198, ΣΤΕ 1712/86 ΝοΒ 1989 σελ. 162).

Γ. Στην υπό κρίση περίπτωση, ο **Δήμος Κορινθίων** είχε συντάξει και βεβαιώσει καταλόγους για το τέλος κοινόχρηστων χώρων για τη Λαϊκή Αγορά της πόλης της Κορίνθου και Συνοικισμού για τα έτη (Α' - Β' Εξάμηνο) από 2000 έως και 2009. Οι φερόμενοι ως οφειλότες του ανωτέρω τέλους προσέφυγαν συγκεκριμένα κατά της υπ' αριθμ. **419/2005 ΑΔΣ**-εγκρ. Περιφέρειας: 24405/23-11-2005, που όριζε το ύψος του εν λόγω τέλους για το έτος 2006 και τελικά δικαιώθηκαν από το Β' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας με την υπ' αριθμ. 1111/2010 απόφαση του. Ωστόσο, ενώ διαρκούσε αυτή η αντιδικία, πριν την εκδίκαση της ως άνω προσφυγής και την έκδοση της απόφασης, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Κορινθίων είχε λάβει παρόμοιου σκεπτικού και περιεχομένου αποφάσεις, που αφορούσαν επίσης στην επιβολή τέλους κατάληψης κοινόχρηστου χώρου σε Λαϊκές αγορές για τα έτη 2007, 2008 και 2009. Μάλιστα, είχε επίσης εκδώσει αποφάσεις και πριν την προσβληθείσα και εν τέλει ακυρωθείσα υπ' αριθμ. 419/2005 απόφαση, με τις οποίες καθόριζε το τέλος για τα έτη 2000, 2001, 2002, 2003 και 2004.

Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. **1111/2010 απόφαση του ΣΤΕ**, «...το ημερήσιο δικαίωμα που καταβάλλουν οι προσερχόμενοι στους χώρους των λαϊκών αγορών επαγγελματίες πωλητές και παραγωγοί καθώς και το ποσοστό του, το οποίο περιέχεται, μεταξύ άλλων, στους δήμους, όπου λειτουργούν λαϊκές αγορές, καθορίζεται κανονιστικώς με υπουργική απόφαση, ενώ δεν παρέχεται συναφώς αποφασιστική αρμοδιότητα στους δήμους, στα όρια των οποίων λειτουργούν λαϊκές αγορές (ν. 2323/1995 «Υπαίθριο εμπόριο και άλλες διατάξεις», άρθρο 17 του ν. 1023/1980, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του ν.3377/2005). Επίσης, το ημερήσιο δικαίωμα, το οποίο καταβάλλουν οι επαγγελματίες πωλητές και παραγωγοί που προσέρχονται στις λαϊκές αγορές, προβλέπεται, καθώς και το περιεχόμενο στους δήμους, όπου λειτουργούν οι λαϊκές αγορές, ποσοστό του, στα πλαίσια νομοθετικού καθεστώτος, που περιέχει ειδικές και εξαντλητικές ρυθμίσεις ως προς τον ιδιαίτερο, έναντι των κοινόχρηστων χώρων, θεσμό των λαϊκών αγορών (ΣΕ 1424/2001). Επιπρόσθετα, οι διατάξεις του άρθρου 13 του β.δ/τος της 24-9-20/10/1958, τις οποίες επικαλείται ο Δήμος και υποστηρίζει ότι δεν έχει καθορισθεί με υπουργική απόφαση το δικαίωμα προσέλευσης στις λαϊκές αγορές και ότι μπορούσε να λάβει απόφαση για κάθε περίπτωση κατάληψης συγκεκριμένου κοινόχρηστου χώρου, όπως οι λαϊκές αγορές για την κάλυψη των εξόδων λειτουργίας αυτών, προβλέπουν σύμφωνα με το ΣΤΕ περί καθορισμού

παραχωρούμενου κοινόχρηστου χώρου με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου (παρ.2) και έκδοσης άδειας κοινόχρηστου χώρου (παρ.3), στην οποία καθορίζεται και η θέση αυτού (παρ. 3,6 και 11). Επομένως, οι ισχυρισμοί του καθ' ου δήμου είναι αβάσιμοι, η προσβαλλόμενη απόφαση του είναι μη νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέρος που καθορίσθηκε με αυτήν τέλος κοινόχρηστων χώρων σε βάρος των εμπόρων βιομηχανικών προϊόντων στις λαϊκές αγορές του Δήμου Κορινθίων....». Όπως είναι γνωστό, έχουν εκδοθεί και άλλες δικαστικές αποφάσεις επί του θέματος που δικαιώνουν τους φερόμενους ως οφειλέτες του Δήμου, ενδεικτικά αναφέρονται η υπ' αριθμ. 123/2013, 118/2013, 115/2013, Α316/2016, Α6/2017, Α56/2017, Α616/2019 και Α558/2020 αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου.

Δ. Στο διοικητικό δίκαιο η διαπλαστική ενέργεια βρίσκει την ισχυρότερη έκφρασή της στις αποφάσεις που εκδίδονται επί αιτήσεως ακυρώσεως και ακυρώνουν την προσβληθείσα πράξη (όπως στην προκείμενη περίπτωση), που σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 50 παρ. 1 του π.δ. 18/89 «Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της» και τη διάταξη του άρ. 196 ΚΔΔ, σύμφωνα με την οποία «Οι αποφάσεις, με τις οποίες απαγγέλλεται η ακύρωση ή η τροποποίηση εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης ή η ακύρωση παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, ισχύουν έναντι όλων» απαγγέλουν την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και έχουν ως αποτέλεσμα τη νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων (*erga omnes*).

Η ακύρωση ισχύει έναντι όλων και αναδρομικά, με την έννοια ότι η ακυρωθείσα πράξη θεωρείται ως νομικώς ανύπαρκτη εξ υπαρχής, από της εκδόσεώς της, «έναντι πάντων» [Δ. Κοντόγιωργα Θεοχαροπούλου. Αι συνέπειες της ακυρώσεως διοικητικής πράξεως έναντι της διοικήσεως, 1980, σελ 7 επ]. Η έναντι πάντων ισχύς της ακυρωτικής απόφασης λαμβάνει όλη την σημασία της στην περίπτωση πράξεων με ευρεία κανονιστική εμβέλεια, όπως είναι κατεξοχήν οι κανονιστικές πράξεις ή οι πράξεις γενικής εφαρμογής, με αποτέλεσμα όλοι οι υπαγόμενοι στην ρύθμιση μιας τέτοιας πράξης που ακυρώθηκε να υπόκεινται τις συνέπειες της ακυρώσεως, είτε θετικές είτε αρνητικές, ακόμη και εάν δεν ήταν διάδικοι στην δίκη [ο.π. Δ. Κοντόγιωργα Θεοχαροπούλου, σελ 173επ]. Δεν είναι απαραίτητη η τυπική ανάκληση ή μεταρρύθμιση της προσβληθείσας πράξης. Αν συντελεσθεί ωστόσο τέτοια ανάκληση ή μεταρρύθμιση, αυτή έχει διαπιστωτικό χαρακτήρα και πραγματοποιείται για λόγους διοικητικής τακτοποίησης και μόνον [Γ. Κουκούτσης, Συμβούλιο της Επικρατείας. Ερμηνεία του ΠΔ 18/1989, Νομική Βιβλιοθήκη, 2010, αριθ. 1, σ. 430 και εκεί παραπομπή στις ΓνωμΝΣΚ 214/2008 και 192/2008].

Ο ακυρωτικός δικαστής δεν επιλύει μόνον την επίδικη διαφορά, αλλά εφόσον δεχθεί την αίτηση ακυρώνει την πράξη. Συνεπώς, η μεν κρίση των επίδικων ζητημάτων παράγει δεδικασμένο που ισχύει μόνον μεταξύ των διαδίκων, η δε ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, έχει απόλυτο χαρακτήρα και ισχύει έναντι πάντων, καθώς η κατάργηση είναι νοητή μόνον έναντι πάντων [Π. Δαγτόγλου. Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο. Έκδοση 3η, 2004, σελ 752]. Η *erga omnes* (έναντι πάντων) ισχύ του ακυρωτικού αποτελέσματος είναι ως εκ τούτου αναγκαία συνέπεια του διαπλαστικού χαρακτήρα της αποφάσεως.

Η νομολογία του ΣτΕ παγίως τονίζει ότι το δεδικασμένο που προκύπτει από τις ακυρωτικές αποφάσεις αφορά όχι μόνο στην νομική ύπαρξη της διοικητικής πράξεως, της οποίας είχε ζητηθεί η ακύρωση και η οποία με την ακυρωτική απόφαση καταργείται από τότε που εκδόθηκε και θεωρείται εφεξής ως ουδέποτε εκδοθείσα, αλλά καλύπτει και κάθε ζήτημα που κρίθηκε με την απόφαση, συναρτάται προς το συμπέρασμα το οποίο έγινε δεκτό με την απόφαση και αποτελεί αναγκαίο στήριγμά του [ΣτΕ 3802/2000].

Ε. Σύμφωνα με το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, **η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς δικαστικές αποφάσεις.** Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης. Σύμφωνα με το άρθρο 50 παρ. 4 π.δ. 18/1989 οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσης τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 Συντ. πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της αποφάσεως του Συμβουλίου ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη προς αποζημίωση. Ο νόμος που ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμορφώσεως της διοικήσεως είναι ο ν.3068/2002.

Στην προκείμενη περίπτωση, το ΣτΕ δεν αναγνωρίζει την αρμοδιότητα των δήμων να επιβάλλουν τα προαναφερθέντα τέλη, επειδή αυτή την αρμοδιότητα τη φέρει η Κεντρική Διοίκηση. Άρα τυγχάνουν ακυρωτέες όλες οι προηγούμενες όπως και οι επόμενες της 419/2005 ταυτόσημες Αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου, για το ίδιο πραγματικό και νομικό ζήτημα που κρίθηκε.

Ο Δήμος Κορινθίων έχει την υποχρέωση, σύμφωνα με το άρθρο 21 του ν. 2690/1999, να ανακαλέσει τις αποφάσεις που πάσχουν από ακυρότητα, ένεκα της εκδόσεως της ανωτέρω αποφάσεως του ΣτΕ, αρχικώς μεν για αυτούς που ήταν διάδικοι στη συγκεκριμένη υπόθεση, ως επίσης και γι' αυτούς που έχουν προσφύγει στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Κορίνθου και έχουν εκδοθεί υπέρ τους δικαστικές αποφάσεις, ως υπάρχουν στο αρχείο της αρμόδιας Υπηρεσίας σας.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, και σε απόλυτη συμφωνία με τα διαλαμβανόμενα στο με αριθμό 35824/12-5-2021 έγγραφο της Διεύθυνσης Οικονομικών ΤΑ του Υπουργείου Εσωτερικών, θα πρέπει να προηγηθεί αίτηση ανάκλησης από τον ενδιαφερόμενο ιδιώτη, η οποία θα κριθεί κατά περίπτωση και με βάση τα ισχύοντα, διότι με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται η χρηστή διοίκηση, η ισότητα, η ασφάλεια δικαίου και η εύρυθμη λειτουργία του δήμου. Επιπρόσθετα, οι ανακλητικές αποφάσεις δεν υπόκεινται σε χρονικό περιορισμό, καθώς η ανάκληση είναι ευνοϊκή για τους πολίτες (ΣτΕ 4090/1987).

Σε κάθε περίπτωση, για τη **διαγραφή των χρεών** σύμφωνα με το άρθρο 174 του Ν. 3463/2006 θα ληφθεί απόφαση του δημοτικού συμβουλίου.

Κόρινθος 27-9-2021
Ο Πληρεξ. Δικηγόρος

Σύμφωνα με τα ανωτέρω παρακαλείσθε για δικές σας περαιτέρω ενέργειες. >>

Σημειώνεται ότι ο κ. Πνευματικός Αλέξανδρος έδωσε λευκή ψήφο

Το Δημοτικό Συμβούλιο μετά από διαλογική συζήτηση μέσω της προαναφερόμενης διαδικασίας η οποία έχει τηρηθεί λεπτομερώς στα ηχογραφημένα πρακτικά και αφού έλαβε υπόψη του, τα ανωτέρω εκτεθέντα από το Δήμαρχο, την με αριθμ. πρωτ. 31337/22-10-2021 εισήγηση της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών, τις εγκυκλίους 426/77233/13.11.2020 και ΔΙΔΑΔ/Φ.69/202 οικ.2684/21.02.2022 του Υπουργείου Εσωτερικών καθώς και την Δ1α/ΓΠ.οικ.: 16506/18-03-2022 (ΦΕΚ 1302 Β') ΚΥΑ, το άρθρο 74 του Ν 4555/2018 και δεδομένου ότι τόσο η άρνηση ψήφου, όσο και η λευκή ψήφος δεν υπολογίζονται στην καταμέτρηση θετικών και αρνητικών ψήφων (άρθρο 74, παρ. 10 του Ν. 4555/2018),

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Την μερική ανάκληση των με αρ. 442/1999, 416/2001, 409/2002, 432/2003, 329/2004, 419/2005, 33/2007, 410/2007 αποφάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου, που αφορούν την επιβολή τέλους κοινοχρήστου χώρου σε βάρος των εμπόρων βιομηχανικών προϊόντων στις λαϊκές αγορές του Δήμου Κορινθίων, σε συμμόρφωση με το διατακτικό των υπ' αριθμ. 2354/2004 και Α1111/2010 αποφάσεων του Β' Τμήματος του ΣτΕ, λόγω αναρμοδιότητας επιβολής του εν λόγω τέλους από το Δήμο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 2690/1999.

Αφού έγινε η σύνταξη του ανωτέρω πρακτικού υπογράφεται όπως ο Νόμος ορίζει.
Η ανωτέρω απόφαση έλαβε αύξοντα αριθμό **8 / 87 / 2022**

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ακριβές Απόσπασμα
Κόρινθος, 01- 4 - 2022
Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

Αντώνιος Κυριαζής